

సబ్బాతు ఆచరణ గూర్చిన ప్రశ్నలు

(12:1-14)

పదకొండవ అధ్యాయములో ప్రవేశపెట్టబడిన తృణీకారము గూర్చిన ఇతివృత్తము ఈ అధ్యాయములో కూడ కొనసాగుచున్నది. యేసుకు ఎదురగుచుండిన వ్యతిరేకతను సోదహారణంగా చిత్రీకరించునట్లు మత్తయి శత్రుభావము గూర్చిన అనేక ఉదాహరణములను ఉపయోగించాడు. ఈ వ్యతిరేకార్థక కంఠముతో, తీర్పునకు సంబంధించిన ఉపమానముల గూర్చి కూడ మత్తయి తన చదువరులను సిద్ధము చేయుచుండెను (అధ్యాయము 13).

పరిసయ్యులతో జరిగిన మూడు వాద ప్రతివాదములు (12:1-14, 22-37, 38-45), వైరభావము గూర్చి మత్తయి గావించుచున్న వర్ణలోని పెద్ద భాగమై యున్నవి. ఈ వివాదములు గణనీయత ఒక విరామము (12:15-21) మరియు ఒక ఉపసంహారము (12:46-50) చేత తీవ్రతరం గావింపబడినది.¹ పరిసయ్యులు, వారి నుండి దేవుని జ్ఞానము మరుగుచేయబడి యుండిన “జ్ఞానులు మరియు వివేకులునై” యుండిరి (11:25). వారి సాంప్రదాయములు, కష్టమైన ఒక కాడి మరియు భారము, ఒక సుశువైన కాడిని మరియు తేలికయైన భారమును ప్రతిపాదించిన యేసు ఉపదేశములకు సంపూర్ణమైన అసమానతలో యుండినవి (11:30).

మత పరమైన వ్యవస్థ చేత యేసు యెడల కొండంతగా పెరిగిపోవుచుండిన అనిష్టము, సబ్బాతు సాంప్రదాయముల విషయంలో ఆయన ప్రదర్శించిన ఉల్లంఘనలపై కేంద్రీకరింపబడి యుండినది (యోహాను 5:1-18 చూడు). సబ్బాతు గూర్చిన ధర్మశాస్త్రము యొక్క వాస్తవమైన ఉపదేశములను యేసు ఎన్నడును ఉల్లంఘించలేదు. కానీ యూదా మత బోధకుల చేత అనేక సంవత్సరాల తరబడి వ్యవస్థాపింపబడిన మూజువాణీ సాంప్రదాయములను ఆయన వ్యతిరేకించిన విషయము వాస్తవమై యున్నది. ధర్మశాస్త్రమును ఉల్లంఘించకూడదనే ప్రయత్నముతోనే, “విశ్రాంతి దినమును పరిశుద్ధముగా ఆచరించుటకు జ్ఞాపకముంచుకొనుము” అను సామాన్య ప్రకటనను (నిర్గమకాండము 20:8) వారు తికమక చేసారు. వారు సబ్బాతు దినమును ఒక భారముగా మార్చారు. యేసు మరియు ఆయన శిష్యులు ఈ సాంప్రదాయములను ఉల్లంఘించుచుండిరి గనుక ఇది వారి ప్రశ్నార్థమగుటకు హేతువైనది.

వెన్నులు త్రుంచుట ద్వారా అపవిత్రము చేయుట (12:1-8)

¹ఆ కాలమందు యేసు విశ్రాంతిదినమున పంట చేలలో పడి వెళ్లుచుండగా ఆయన శిష్యులు ఆకలిగొని వెన్నులు త్రుంచి తినసాగిరి. ²పరిసయ్యులదిచూచి- ఇదిగో, విశ్రాంతిదినమున చేయకూడనిది నీ శిష్యులు చేయుచున్నారని ఆయనతో చెప్పగా ³ఆయన వారితో ఇట్లనెను-తానును తనతో కూడ నున్న వారును ఆకలిగొని యుండగా దావీదు చేసిన

దానిగూర్చి మీరు చదువలేదా? ⁴అతడు దేవుని మందిరములో ప్రవేశించి, యాజకులే తప్ప తానైనను తనతో కూడ ఉన్నవారైనను తినకూడని సముఖపు రొట్టెలు తినెను. ⁵మరియు యాజకులు విశ్రాంతిదినమున దేవాలయములో విశ్రాంతిదినమును ఉల్లంఘించియు నిర్దోషులై యున్నారని మీరు ధర్మశాస్త్రమందు చదువలేదా? ⁶దేవాలయముకంటె గొప్పవాడిక్కడ నున్నాడని మీతో చెప్పుచున్నాను. ⁷మరియు-కనికరమునే కోరుచున్నాను గాని బలిని నేను కోరను అను వాక్యభావము మీకు తెలిసియుంటే నిర్దోషులను దోషులని తీర్పు తీర్చకపోదురు. ⁸కాగా మనుష్యకుమారుడు విశ్రాంతి దినమునకు ప్రభువైయున్నాడనెను.

వచనము 1. ఆ కాలమందు అను మాటలు కథనములను కలిపి జోడించుటకు మత్తయి చేత ప్రయోగింపబడిన ఒక అనిశ్చితమైన పదజాలమై యున్నది (11:25; 14:1). యేసు తన శిష్యులతో కూడ, విశ్రాంతి దినమున పంట చేలలో పడి వెళ్ళుచుండిరి. తొలి శతాబ్దంలో పాలస్తీనాలోని ఇటువంటి చేనుల చూట్టూర కంచె వేయబడలేదు. దానికి మారుగా, అవి ఇరుకైన త్రోవల చేత వేరుచేయబడి, వాటి పొలిమేరలు రాళ్లతో గుర్తుపెట్టబడినవి (ద్వితీయోపదేశకాండము 19:14; 27:17; యోబు 24:2; సామెతలు 22:28; 23:10). వారు కాలినడకన కదలివెళ్ళుచుండినప్పుడు, శిష్యులు ఆకలిగొనినందున వెన్నులు త్రుంచి తినసాగిరి. వారు చేసిన పనినిబట్టి వారు ధర్మశాస్త్రము నియమించిన పరిధిలోనే ఉండిరి. “నీ పొరుగువాని పంటచేనికి వచ్చునప్పుడు, నీ చేతితో వెన్నులు త్రుంచుకొనవచ్చును, గాని నీ పొరుగువాని పంటచేని మీద కొడవలి వేయకూడదని” ద్వితీయోపదేశకాండము 23:25 చెప్పుచున్నది. శిష్యులు పంట కోయుచుండలేదు; వారు కేవలము తమ ఆకలిని తీర్చుకొనుచుండిరి.

వచనము 2. శిష్యులు విశ్రాంతి దినమున చేయకూడనిది చేయుచుండిరని పరిసయ్యులు ఎందుకు నేరారోపణ చేసారు? విశ్రాంతి దినమున పనులు చేయుటకు ధర్మశాస్త్రము నిషేధించినది (నిర్గమకాండము 20:10; 34:21; లేవీయకాండము 23:3; ద్వితీయోపదేశకాండము 5:12-15). కానీ చేయబడకూడదను నిర్దిష్టమైన పనులు కొన్ని మాత్రమే సూచింపబడినవి. వంట చేసుకొనుటకు పొయ్యి అంటించుట (నిర్గమకాండము 16:22-30; 35:3), వంట కొరకు అవసరమైన కట్టెలు పోగుచేసి కొనుట (సంఖ్యాకాండము 15:32-36), ఏదైన ఒక బరువు మోయుట (యిర్మీయా 17:21, 22) లేదా ఏదైన వ్యాపారము చేయుట (నెహెమ్యా 10:31; 13:15, 19) ఆజ్ఞాతిక్రమమై యుండినది.

ఏదిఏమైనా, యూదా మత బోధకుల సాంప్రదాయములు యింతకు మించిన ఇతర విషయాలను కూడ ఈ నిషేధాజ్ఞలలో చేర్చినవి. మానవ కల్పితములైన ఈ నిబంధనలు, మిశ్నాలో భద్రము చేయబడినవి, ముప్పుది తొమ్మిది నిర్దిష్టమైన చర్యలను ఖండించాయి - కోత కోయుట, నూర్చుట, ధాన్యమును తూర్పారబట్టుట, మరియు దినుసులను పొడిచేయుట/రుబ్బుట మొదలుగునవి కూడ వాటిలో చేర్చబడినవి.² శిష్యులు వెన్నులు త్రుంచుటను పరిసయ్యులు కోత కోయుటనుగా పరిగణించారు. రెండు అరచేతుల నడుమ ధాన్యమును నలుపుట (లూకా 6:1) ఒక విధమైన నూర్చిడిగా ఎంచబడినది, పొట్టును ఊదుట ధాన్యమును తూర్పారబట్టుటగా దృష్టించబడినది. బహుశా వారు దానిని తినక మునుపు ధాన్యమును వారి చేతులతో నలుపుకొని యుందురు, గనుక ఇది కూడ ఒక

అజ్ఞాతిక్రమముగా యోచింపబడినది.

ఇంతకూ, సబ్బాతు దినాన పరిసయులు పంటచేలలో ఎందుకున్నట్టో? ఖచ్చితంగా వారు యేసును, ఆయన శిష్యులను నిందించుటకు ఏదో ఒక మార్గమును కనుగొనుట కే వెళ్లియుందురు? శిష్యులు ఏమి చేయుచుండిరో యని వారు యేసును ప్రశ్నించారు ఏలయనగా ఒక ఉపదేశకుడు తన విద్యార్థుల ప్రవర్తనకు బాధ్యుడై యుండెను. యేసు తన శిష్యుల ప్రవర్తనను పట్టించుకొనలేదను వాస్తవము, ఆయన పరిసయులను “అమాయకులు” గా (12:7) వర్ణించుట ద్వారా ఆమోదముద్రవేయబడుచున్నది.

వచనములు 3, 4. యేసు శిష్యులు వెన్నులు త్రుంచుచు తినుచుండినందుకు ఆయన వారిని గద్దించలేదు. సరికదా పాత నిబంధనలో నుండి ఎత్తి చెప్పబడిన ఉదాహరణములను రెండింటిని కూడ, **మీరు చదువలేదా?** అను అవే మాటలతో పరిసయులను ప్రశ్నిస్తూ, ఆయన తన శిష్యులను ప్రతిరక్షించాడు. ఇటువంటి పరిస్థితులను ఎదుర్కొనుటకు అనేక సందర్భములలో యేసు ఒక వైపు ఆయనను ఎదుర్కొన్నవారిని ప్రశ్నిస్తూనే మరొక వైపు వారిని లేఖనముల విషయమై విన్నవించుకొనుచుండిన విధానముతో ఈ కౌశల్యమును ఆయన సార్థకముగా సద్వినియోగము చేసికొన్నాడు (12:3, 5; 19:5; 21:16, 42; 22:31-32), యూదా మత బోధకులు వాదోపవాదములు చేయుచుండినప్పుడు ఇదొక సర్వసాధారణమైన అభ్యాసమై యుండినది.³ నిస్సందేహముగా ఈ ప్రత్యేకమైన ప్రశ్న పరిసయుల గుండెల్లో గుబులు పుట్టించినదై యుండును.

యేసు పరిసయులతో చెప్పిన మొదటి ఉదాహరణము వారు బహు గొప్పగా పొగడుచుండిన **దావీదుకు** సంబంధించినదై యున్నది. సౌలు ఉగ్రత నుండి తప్పించుకొనుటకు దావీదు పారిపోవుచుండగా సంభవించిన సంఘటనను ఆయన వారికి గుర్తుచేసాడు (1 సమూయేలు 21:1-6). దావీదు నోబు, **దేవుని మందిరమునకు** - అనగా, నిబంధన మందనము ఉంచబడి యుండిన గుడారమునకు వెళ్ళాడు. ఆ సమయంలో నోబులో ప్రధాన యాజకుడై యుండి అహీటూబు కుమారుడును (1 సమూయేలు 22:11), యాజకుడునైన అహీమెలెకు దావీదును కలిసికొన్నాడు.

వంచన చేత, అతడు రాజైన సౌలు నిర్ణయించిన రహస్య కార్యము నిమిత్తమై వెళ్ళుచుండెనని దావీదు ఆ యాజకుని ఒప్పించాడు. ఆ తరువాత రొట్టెల కొరకు అడిగాడు ఏలయనగా తానును తనతో కూడ **నున్నవారు ఆకలిగొనియుండిరి**. అప్పుడు అహీమెలెకు దావీదునకును అతనితో కూడ నుండినవారికిని గుడారములోని బల్ల మీద నుండిన **ప్రతిష్ఠితమైన రొట్టెలను**, “సన్నిధి రొట్టెను” (నిర్గమకాండము 25:30; 35:13; 39:36) ఇచ్చాడు. ఈ రొట్టెలు యాజకులు మాత్రమే అరగించవలసినవై యుండినవి (లేవీయకాండము 24:5-9). “సముఖపు రొట్టెలు” (నిర్గమకాండము 25:23-30) ఉంచబడుటకు సిద్ధపరచబడిన ప్రత్యేకమైన బల్ల మీద, పన్నెండు రొట్టెలు వరుసకు ఆరు చొప్పున రెండు వరుసలలో ఉంచబడినవి. ఈ రొట్టెలు ఇశ్రాయేలు పన్నెండు గోత్రములకు ప్రతినిధిలై యుండి, వారు దేవునితో కలిగియుండిన సుస్థిరమైన సహవాసమునకు సంకేతములుగా నిలిచియుండినవి. ఇశ్రాయేలు, దేవుని కొరకు ప్రతిష్ఠించుకొనబడినది, గనుక అదే విధముగా ఈ రొట్టెలు **యాజకుల** కొరకు ప్రతిష్ఠింపబడినవి (లేవీయకాండము 24:5-9). రొట్టెలు ప్రతి శుక్రవారము తాజాగా కాల్చబడినవి. గనుక వాడబడక పాతబడిన

రోట్టెల స్థానంలో సబ్బాతు దినాన క్రొత్త రోట్టెలు ఉంచబడినప్పుడు, యాజకులు పాత రోట్టెలను తినుచుండిరి (1 సమూయేలు 21:6).

ఈ ఉదాహరణ చిత్రీకరణములో రెండు అర్థాలుండినవి. మొదటిది, దావీదు వాస్తవముగా ధర్మశాస్త్రమును ఉల్లంఘించాడు, అయితే యేసు శిష్యులు మానవ కల్పితములైన మత సంబంధ సాంప్రదాయమును మాత్రమే ఉల్లంఘించారు. దావీదు ధర్మశాస్త్రమును అతిక్రమించినందుకు పరిసయ్యులు ఆయనను ఖండించలేదు, కానీ ఇప్పుడు వారి సాంప్రదాయమును ఉల్లంఘించారని వారు యేసు శిష్యులను ఖండించుచుండిరి. రెండవదిగా, యేసు మనస్సులో, ప్రాధాన్యత విషయంలో చట్టము కంటే ప్రజలకే ప్రథమ స్థానమీయబడవలెనను ఆలోచన ఉండినది: “విశ్రాంతి దినము మనుష్యుల కొరకే నియమింపబడెను గాని మనుష్యులు విశ్రాంతి దినము కొరకు నియమింపబడలేదు” (మార్కు 2:27).

వచనము 5. యేసు ప్రయోగించిన రెండవ ఉదాహరణము, అనేక శతాబ్దములుగా యాజకులు సబ్బాతు దినమున చేయుచుండిన పనులకు సంబంధించినదై యున్నది. విశ్రాంతి దినమున పనులు చేయుటను ధర్మశాస్త్రము నిషేధించుచుండినప్పటికిని, ఆ దినాన యాజకులు నానావిధములైన కార్యకలాపములలో నిమగ్నులై యుండిరి, ధూపము వేయుట, దీపములు వత్తులను సరిచేయుట, ప్రతిష్ఠితమైన రోట్టెలను మార్చుట, మరియు రెట్టింపు బల్బులను అర్పించుట, మొదలగు (నిర్గమకాండము 30:7, 8; లేవీయకాండము 24:5-8; సంఖ్యాకాండము 28:9, 10). సబ్బాతు దినాన ఈ పనులన్నియు చేయబడుట పరిసయ్యుల దృష్టిలో ధర్మశాస్త్రసారమైన సబ్బాతు దినాచారమును ఉల్లంఘించుటయై యుండలేదు, ఏలయనగా ధర్మశాస్త్రము ప్రకారము ఈ విధులన్నియును విశ్రాంతి దినమున నిర్వర్తింపబడవలసినవై యుండినవి.⁴ యాజకులు దేవాలయ సేవలు నిర్వర్తించుచుండినందు వలన, వారు ఈ విషయములో అమాయకులై యుండిరి మరియు వారు విశ్రాంతి దినమును ఉల్లంఘించుచుండలేదు.

విశ్రాంతి దినమున చేయకూడనిది అను పదజాలములో, “చేయకూడనిది” (*bebe'lo*) అను పదమునకు “అపవిత్రము చేయుట” యనునది ఉత్తమమైన అనువాదమై యున్నది (NIV) యాజకత్వ విధుల మాలమున, సామాన్య సబ్బాతు దిన నిబంధనలు తదనుగుణంగా అనుకూలింపజేసుకొనబడుట అనివార్యమగుచున్నదని యేసు వారికి తెలియజెప్పుచుండెను.

వచనము 6. ఆ తరువాత యేసు, కానీ దేవాలయము కంటె గొప్పవాడిక్కడ ఉన్నాడని మీతో చెప్పుచున్నానని పలికాడు. యేసు చేసిన వాదోపవాదమును ఈ విధముగా కూడ చెప్పుకొనవచ్చునని డగ్లస్ ఆర్. ఏ. హేర్ ఆలోచించాడు: “సబ్బాతు కంటె దేవాలయమే ప్రాధాన్యతను సంతరించుకొనుచున్నట్లయితే, దేవాలయము కంటె ఏదో గొప్పది సబ్బాతు కంటె యింకెంతో ఎక్కువ ప్రాధాన్యతను సంతరించుకొనును కదా.”⁵ “ఏదో గొప్పది” (*meizon*; ఒక అకర్మకమైన విశేషణము) “గొప్పవాడు” అని చెప్పుటలో గల యేసు భావమునకు సంబంధించిన ప్రతి ప్రశ్నకు హేర్ ఇచ్చుచున్న వివరము సంపూర్ణ సమాధానమునిచ్చుట లేదు.

యేసుకు సంబంధించిన ఈ “ఏదో గొప్పది” (NASB) 12:41, 42లో వ్రాయబడియున్న వాస్తవము చేత - ఆలంబనము పొందుచున్నది, అచ్చట పాత నిబంధన

పురుషులు (యోహాను 4:12; 5:46; 8:53 చూడు) కలుపబడి యున్న ఒక తారతమ్యము బయటకు తీయబడినది. ఇంకా, యేసు మూర్తిమంతము దేవాలయమునకు సరిగ్గా సరిపడు తారతమ్యమై యున్నది, ఏలయనగా ఆయనలో దేవుని సంపూర్ణత నివసించుచున్నది (కొలోస్సయులకు 2:9; యోహాను 2:18-22 చూడు).

యేసుకు సంబంధించిన “ఏదో గొప్పది” అను పదజాలమునకు సాధ్యమగు గుర్తింపులలో యేసు అధికారము, ఆయన సందేశము, మరియు రాజ్యము రాకడ కలిసియున్నవి. “ఏదో గొప్పది” అనునది శిష్యుల సేవయై యుండినది జే. డబ్ల్యు. మెక్ గార్వే ఆలోచించుచున్నాడు:

వారు యేసు యెడల చేయుచుండిన ఆ సేవ ఇదే - కొన్ని పర్యాయములు ఆహారమును సమకూర్చు సాధారణమైన తెరువులను నిరోధించిన సేవ. ఆయనను సేవించుట వారి కర్తవ్యమై యుండినది, అది దేవాలయములోని సేవ కంటె గొప్పదై యుండినది. అలాంటి పుడు, ఈ విధంగా యాజకులు సమర్థింపబడినట్లయితే, వారు చేసిన పని విషయంలో (శిష్యులు యింకెంత ఎక్కువగా సమర్థింపబడవలెను కదా).⁶

వచనము 7. మరొక పర్యాయము, కనికరము చూపింపవలసిన ప్రాముఖ్యతను సోదాహరణంగా చిత్రీకరించుటకు యేసు హోషేయ ప్రవక్త పలికిన పలుకులను ఉల్లేఖించి చెప్పాడు: కనికరమునే కోరుచున్నాను గాని బలిని నేను కోరను (హోషేయ 6:6; మత్తయి 9:13పై గల వ్యాఖ్యానములను చూడు). విశ్రాంతి దినమున బల్యర్పణల గావించుట యాజకులు ధర్మశాస్త్రము ప్రకారము చేయుచుండిన ఏదో ఒక పనియై యుండినది, కానీ కనికరముతో కూడిన మానవ దయను కనుపరచుట వారి కర్తవ్యమును మించినదై యుండనది. హోషేయ ప్రవక్త పలికిన పలుకులు పరిసయ్యులు గ్రహించి యుండినట్లయితే, వారు అమాయకులని పిలువబడిన యేసు శిష్యులను దోషులని తీర్పు తీర్చకపోదురు. దానికి బదులుగా, వారు వారిపై కనికరము చూపేడివారే.

వచనము 8. ఆయన విశ్రాంతి దినమునకు ప్రభువై యున్నాడని పలుకుట, ఆయన శిష్యులు చేసిన పని విషయంలో యేసు ప్రదర్శించిన చివరి ప్రతిరక్షణ చర్యయై యుండినది. సాధికారముతో కూడిన ఈ ప్రకటన చేయుటలో, యేసు దైవికమైన తన అధికారమును నిశ్చయపర్చుచుండెను. ఆయన దేవత్వము విశ్రాంతి దినమును గూర్చిన నిబంధనను (పరిసయ్యులు అనువదించిన విధానమునకు తారతమ్యముగా) అనువాదించుటకును, పక్కన బెట్టేయాలని ఆయన అనుకొన్నట్లయితే విశ్రాంతి దినమును పాటించకుండుటకును ఆయనకు హక్కునిచ్చుచుండెను. ఆయన విశ్రాంతి దినమునకు ప్రభువై యున్నాడనియు, ఆయన తీర్పు తీర్చగలడనియు, విశ్రాంతి దినమును సక్రమంగా పాటించు పద్ధతిని క్రమబద్ధం చేయగలడనియు యేసు చేసిన మహత్కార్యములు ఇదివరకే ప్రదర్శించినవి.⁷

యేసు సబ్బాతు దినాన సమాజమందిరమునకు క్రమము తప్పక వెళ్లుచుండుట ద్వారా ఆయన విశ్రాంతి దినమును గౌరవించాడు (లూకా 4:16-27). ఆయన ఉల్లంఘనలు ఏవైనా ఉన్నట్లయితే, అవి ఆయన విశ్రాంతి దినమున ఇతరుల యెడల చేసిన కనికరముతో కూడిన కార్యములు మాత్రమే అయియుండును (12:9-14; లూకా 13:10-17; 14:1-6; యోహాను 5:1-9; 7:23; 9:1-7, 14). యేసు శిష్యులు మానవ కల్పితములైన సాంప్రదాయములు అధిగమించి, ఆయన యెడల అంకితభావము కలిగియుండి ఆయననే

సేవించుటలో సరైనవారై యుండిరి. దీనికి తారతమ్యములో, శిష్యులను విమర్శించుట ద్వారా పరిసయ్యులు పొరబడుచుండిరి. ఇలా చేయుటం వలన, వారు విశ్రాంతి దినమునకు ప్రభువైయున్న వానిని అగౌరవపర్చారు.

స్వస్థపరచుట ద్వారా అపవిత్రము చేయుటయా? (12:9-14)

⁹ఆయన అక్కడనుండి వెళ్లి వారి సమాజమందిరములో ప్రవేశించినప్పుడు, ఇదిగో ఊచచెయ్యి గలవాడొకడు కనబడెను. ¹⁰వారాయనమీద నేరము మోపవలెనని -విశ్రాంతి దినమున స్వస్థపరచుట న్యాయమా? అని ఆయనను అడిగిరి. ¹¹అందుకాయన-మీలో ఏ మనుష్యునికైనను నొక గొట్టెయుండి అది విశ్రాంతిదినమున గుంటలో పడినయెడల దాని పట్టుకొని పైకి తీయదా? ¹²గొట్టెకంటె మనుష్యుడెంతో శ్రేష్ఠుడు; కాబట్టి విశ్రాంతి దినమున మేలుచేయుట ధర్మమే అని చెప్పి ¹³ఆ మనుష్యునితో -నీ చెయ్యి చాపుమనెను. వాడు చెయ్యి చాపగా రెండవదానివలె అది బాగుపడెను. ¹⁴అంతట పరిసయ్యులు వెలుపలికి పోయి, ఆయనను ఏలాగు సంహరింతుమా అని ఆయనకు విరోధముగా ఆలోచన చేసిరి.

వచనము 9. ఆయన అక్కడ నుండి వెళ్లి (11:1; 13:53; 15:29; 19:1 చూడు) అను పదజాలము పంట చేల దృశ్యమును వారి సమాజమందిరములో అటువలెనే జరిగిన మరొక సన్నివేశముతో జోడించుచున్నది. ప్రథమమందు సబ్బాతు దినము ప్రజలు విశ్రాంతి తీసికొనవలసిన దినమై యుండగా, అది యూదులందరు కలిసి ప్రార్థించుటకును ధర్మశాస్త్రమును అధ్యయనము చేయుటకును సమాజమందిరములో కూడుకొనుచుండిన ఒక పరిశుద్ధ దినమయ్యింది. “సమాజమందిరమును” విశేషణవంతము చేయుచున్న “వారి” అను సర్వనామము, యేసు మరియు యూదుల వ్యవస్థాపనకు లేక మత్తయి కాలములో నెలకొని యుండిన సంఘము మరియు యూదా మతమునకు మధ్య నుండిన వేర్పాటును ప్రతిబింబించవచ్చును. అది సామాన్యముగా యేసును తన శిష్యులతో కూడ స్థానిక సమాజములోని ప్రజల నుండి విలక్షణముగా వేరుచేసిననునది మరొక సాధ్యతయై యున్నది (4:23; 9:35; 10:17; 13:54 చూడు).

వచనము 10. యేసు సమాజమందిరము లోనికి ప్రవేశించినప్పుడు, అది కపెర్నహూములో అయియుంటుంది, ఆయన ఇంతకు మునుపే విశ్రాంతి దినము గూర్చి ఊపదేించిన సత్యమును అన్వయింపజేయుటకు ఆయనకు ఒక పరిపూర్ణమైన అవకాశము లభించినది. ఇదిగో అచ్చట ఊచచెయ్యిగలవాడొకడు కనబడెను. “ఊచ” (క్షయించు/ఎండిపోవు) అను పదము (*xēros*) “పక్షవాతముగల” అని కూడ అనువదింపబడవచ్చును. యేసు విరోధులు, విశ్రాంతి దినమున స్వస్థపరచుట న్యాయమా? అని ఆయనను ప్రశ్నించారు. ఈ ప్రశ్న అడిగినప్పుడు, వారు సమాచారము కొరకు వెదుకుచుండలేదు. కానీ దానికి మారుగా, వారు ఆయన మీద నేరము మోపుటకు ప్రయత్నించుచుండిరి. యేసును వ్యతిరేకించుచుండినవారు పరిసయ్యులని 14వ వచనం వారిని గుర్తించుచున్నది.

మార్కు వ్రాసిన వృత్తాంతములో, వాడు “లేచి మధ్యను నిలువలెనని” యేసు ఊచచెయ్యిగలవానికి ఆజ్ఞాపించాడు (మార్కు 3:3). అచ్చట కూడియుండిన వారందరును

వాని చేతి పరిస్థితి ఎంత దౌర్భాగ్యమైనదై యుండినదో చూపించుటకు ఆయన ఈ పని చేసియుండును. అటుతరువాత ఆయన, “విశ్రాంతి దినమున మేలు చేయుట ధర్మమా కీడు చేయుట ధర్మమా, ప్రాణరక్షణ ధర్మమా, ప్రాణ హత్య ధర్మమా? అని ఆయనను విమర్శించుచుండినవారిని ప్రశ్నించాడు (మార్కు 3:4). ఏదిఏమైనా, ఆయన అడిగిన ప్రశ్నకు ఏ ఒక్కరును సమాధానమీయలేదు.

వచనము 11. ఆయనే వారినడిగిన ప్రశ్నకు ప్రతిస్పందిస్తూ యేసు ఒక వివరణాత్మకమును వారి ముందుంచాడు. **విశ్రాంతి దినమున వాని గొట్టె ఒకటి గుంటలో పడిన ఒక మనుష్యుని** గూర్చి ఆయన మాటలాడాడు. ఆ పరిస్థితిలో ఆ గొట్టెను గుంటలో నుండి బయటికి తీయుటకు దాని సమీపమునకు వెళ్లకుండా ఎవరు ఊరకుండగలరు? ఇటువంటి మరొక సందర్భములో, “మీలో ఎవని కుమారుడైనను లేక ఎద్దయినను గుంటలో పడిన యెడల విశ్రాంతి దినమున దాని పైకి తీయడా?” అని యేసు వారినడిగాడు (లూకా 14:5). కొన్ని పరిస్థితులలో, అది విశ్రాంతి దినమైనప్పటికిని ఒక జంతువు ఈ విధంగా రక్షింపబడుటను పరిసయులు అనుమతించాడు.⁸

వచనము 12. ఆయన తెలియజెప్పుచుండిన విషయాన్ని యేసు వారికి సుస్పష్టంచేసాడు: **గొట్టె కంటే మనుష్యుడు యింకెంతో శ్రేష్ఠుడైయున్నాడు కదా!** (6:26; 10:31; లూకా 15:3-7 చూడు). దేవుడు మానవుని తన స్వరూపమందు చేసాడు మరియు సమస్త సృష్టిపై అధికారమునిచ్చాడు (ఆదికాండము 1:27, 28). దేవుని సృష్టికి మానవుడు శిఖరాగ్రమై, కిరీటమై యున్నాడు (కీర్తనలు 8:3-8).

విశ్రాంతి దినమునకు సంబంధించిన నిబంధనలు చాలా నిష్కర్షమైనవై యుండినను, దయతో కూడిన కొన్ని కార్యములు ఆనాడు అనుమతంపబడినవి. ఒకని ప్రాణము అపాయములో ఉన్నట్లయితే, వాని ప్రాణమును దక్కించుటకు వైద్య చికిత్స ఇవ్వబడినది.⁹ ఒక గర్భిణీ స్త్రీ తన బిడ్డకు జన్మనిచ్చుటకు ప్రసవవేదన పడుచున్నట్లయితే, ప్రసవములో సహాయపడుటకు ఒక దాదిని పిలువవచ్చును.¹⁰ ఏదిఏమైనా, ఒకని పరిస్థితి ప్రాణాపాయములో లేనట్లయితే, అసాధారణమైన చర్యలు చేపట్టవలసిన అవసరం లేకుండినది.¹¹ ఈ నియమము ఎనిమిదవ దినమున సున్నతి చేయబడు విషయంలో మినహాయింపబడినది; పవిత్రమైన ఈ సంస్కారవిధి విశ్రాంతి దిన నిర్బంధములను తిరస్కరించుచున్నది (యోహాను 7:22, 23).¹²

యేసు యెదుట నుండిన సందర్భమును చూచినట్లయితే, ఊచచెయ్యిగలవాడు ప్రాణాపాయ పరిస్థితిలో లేడు. గనుక యేసు ఇటువంటి వారిని వారము రోజుల్లోని ఆరు రోజుల్లోనే స్వస్థపరచవలెను, కానీ విశ్రాంతి దినమున కాదని యూదా నాయకులు ఆలోచించారు (లూకా 13:14). **విశ్రాంతి దినమున మేలు చేయుటకు ధర్మశాస్త్రము** అనుమతించినదని యేసు ఉపదేశించాడు. నిశ్చయముగా, ధర్మశాస్త్రము చెడు చేయుటకు నిషేధించినది. యేసు దృష్టికోణంలో, ఊచచెయ్యిగలవానికి ఏదో ఒక మేలు చేయబడగల అవకాశములున్నప్పుడు సహితము వానిని అదే దయనీయమైన దుస్థితిలోనే ఉండనిచ్చుట చెడును చేయుచున్నట్లే ఔతోంది. మేలు చేయవలెనని యేసు మనుష్యులో ఉండిన ఆలోచనకు తారతమ్యముగా, పరిసయులు ఆయనను ఏలాగు సంహరింతుమా అని పన్నుగడ పన్నుట ద్వారా విశ్రాంతి దినమున చెడును చేసారు (12:14).

వచనము 13. పరిసయ్యులు యేసు అడిగిన ప్రశ్నకు ప్రతిస్పందించనప్పుడు, యేసు “వారి హృదయ కఠినమైనది దుఃఖపడెనని” మార్కు ఆయన రచించిన వివరములో చేర్చాడు (మార్కు 3:5). ఊచయ్యెగల మనుష్యుని విశ్రాంతి దినమున స్వస్థపరచుట ద్వారా ఏర్పడనైయుండిన పరిణామముల గూర్చి యేసు ఎరిగియుండినప్పటికిని, ఆయన వానితో నీ చెయ్యి చాపుము! అని చెప్పాడు. ఆయన చెప్పిన తత్క్షణమే రెండవ దాని వలె అది బాగుపడెను. యేసు వానిని తన నోటి మాట చేతనే స్వస్థపరచాడు. స్పష్టముగా, ఆయన వాని మీద తన చేతులనుంచలేదని తెలియుచున్నది.

వచనము 14. వెంటనే పరిసయ్యులు సమాజమందిరములో నుండి వెలుపలికి వెళ్లి హేరోదీయులతో కలిసికొని ఆయన నేలాగు సంహరింతుమా యని ఆయనకు విరోధముగా ఆలోచన చేసారు (మార్కు 3:6). ఈ రెండు గుంపుల వారు సాధారణంగానైతే శత్రువులై యుండరి. హేరోదీయులు, ఒక వైపు హేరోదులు పరిపాలనకును మరొక వైపు రోమీయుల ఆక్రమణకును హేరోదీయులకును ఎటువంటి సంబంధములుండవు. కానీ ఈ రెండు తెగలవారు - ద్వేషము చేత పురికొల్పబడినవారై - యేసును సంహరింపవలెనను కుట్రలో ఏకమయ్యారు.

ధర్మశాస్త్రములో, బాహాటంగా విశ్రాంతి దినమును ఉల్లంఘించినవారికి మరణ దండన అధికారికంగా విధింపబడిన శిక్షయై యుండినది (నిర్గమకాండము 31:14; 35:2; సంఖ్యాకాండము 15:35). గనుక వారు ఆయనను సంహరించగలుగునట్లు యేసు ధర్మశాస్త్రమును ఉల్లంఘిస్తే బాగుండునని పరిసయ్యులు కోరుచుండిరి. ఏదివచ్చినా, యేసు విశ్రాంతి దినమును ఉల్లంఘించలేదు, పరిసయ్యులకు సంబంధించిన సాంప్రదాయములు మాత్రమే అలా పరిగణించుచుండినవి. అంతమాత్రమేగాక, యూదులు రోమీయుల పెత్తనం క్రింద ఉండినందు వలన, మరణ దండన విధించు విషయములో వారి హక్కులు పరిమితమైనవై యుండినవి (యోహాను 18:31 చూడు). పరిసయ్యులు హేరోదీయులతో కూడ కలిసి ఎందుకు కుట్ర పన్నారో, వారికి శత్రువులై యుండినవారితో వారు ఏకమగుటకు గల హేతువును వివరించగలదు; చేయవలెనని వారు చేపట్టిన చర్యలు వారిని, గలిలయ ప్రాంతమునకు చతుర్థాదిపతియై యుండినవాడు, హేరోదు అంతిపయకు యింకా ఎక్కువ సన్నిహితులను గావించినవి. ఈయన బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను విషయంలో చేసినట్లే (మత్తయి 14:1-12), యేసును మరణ దండనకు అప్పగించుటకు అతనికి అధికారముండినది (లూకా 13:31; 23:6-16).

◆◆◆◆ పాఠములు ◆◆◆◆

**“విశ్రాంతి దినమును పరిశుద్ధముగా ఆచరించుటకు జ్ఞాపకముంచుకొనుము”
(12:1-14)**

విశ్రాంతి దినమును పరిశుద్ధముగా ఆచరించుట కొట్టివేయబడిన పాత నిబంధన నియమములలో ఒక భాగమై యుండినది (ఎఫెసీయులకు 2:13-16; కొలొస్సయులకు 2:13-15). ధర్మశాస్త్రములోని ఏ భాగమునైనను, విశ్రాంతి దిన కట్టుబాటులతో పాటు, పాటించుట క్రైస్తవులకు అది అనివార్యమైన అంశమేమీ కాదు. పది ఆజ్ఞలలోని నాలుగవ ఆజ్ఞ

మాత్రమే క్రీస్తు నియమముల లోనికి చేర్చబడని ఒక ఆజ్ఞయై యుండినది (నిర్గమకాండము 20:8). ఆదివారమును కొందరు “క్రైస్తవ విశ్రాంతి దినము” అని చెప్పుకొందురు, కానీ ఇటువంటిదేమీయు లేదు. సబ్బాతు దినము వారము లోని ఏడవ దినమై యుండినది, అనగా, శనివారమై యుండినది (నిర్గమకాండము 20:8-11). క్రైస్తవులు ఆరాధించవలసిన దినము ఆదివారము, అనగా వారములోని మొదటి రోజు, అయియున్నది (అపొస్తలుల కార్యములు 20:7; 1 కొరింథీయులకు 16:2), ఇది “ప్రభువు దినము” అని పిలువబడినది (ప్రకటన 1:10). ఆదిమ క్రైస్తవులు వారు ఆరాధించుటకు వారికి ఒక ప్రత్యేక దినము, సమయము మరియు నిర్దిష్టమైన కార్యకలాపములుండినను వాస్తవము చారిత్రాత్మక రచనల చేత ధ్రువీకరింపబడుచున్నది.¹³

యేసు క్రీస్తు మృతులలో నుండి పునరుత్థాసుడైనది వారములోని మొదటి దినము (28:1-6; లూకా 24:1-6; యోహాను 20:1-9) గనుక అదే దినము క్రైస్తవులకు ఆరాధన దినమయ్యింది. మనకు తెలిసినంత మేరకు, గ్రంథస్థం చేయబడినట్లు ఒక నిర్దిష్టమైన దినముతో సంబంధము కలిగియున్న యేసు పునరుత్థానము తరువాత ప్రతి ప్రత్యక్షత, వారములోని మొదటి దినమున సంభవించినది. ప్రార్థనలు చేయుటకును, దేవుని స్తుతించుచు పాటలు పాడుటకును, దేవుని వాక్యములో నుండి అందించబడు సందేశములను వినుటకును, వారి కృతజ్ఞత కానుకలు సమర్పించుకొనుటకును, ప్రభు భోజన సంస్కారమును ఆచరించుటకును క్రైస్తవులు కూడుకొను దినము, ఆదివారమై యున్నది.

క్రైస్తవులు ప్రభువు దినమున కూడుకొనుచుండవలెనని, అపొస్తలుల మాదిరి మరియు సూటియైన ఆజ్ఞ ద్వారా వారికి క్రొత్త నిబంధన ఉపదేశించుచున్నది. ఆదిమ సంఘములో అదొక సామాన్య అభ్యాసమై యుండినట్లుగానే (అపొస్తలుల కార్యములు 20:7; 1 కొరింథీయులకు 11:20-34; 16:2), మనము కూడ ప్రతి వారములోని మొదటి దినమున ప్రభువు భోజన సంస్కారములో పాల్గొనవలసి యున్నట్లుయితే, మనము కూడుకొనుట మనకు విధాయకమైన విషయమై యున్నది. వారు “కొందరు మానుకొనుచున్నట్లుగా, సమాజముగా కూడుకొనుట మానుకొనకూడదు, కానీ ఆ దినము సమీపించుట (వా)మీరు చూచిన కొలది - ఒకని నొకడు హెచ్చరించుచుండవలెనని” యూదులైన క్రైస్తవులు ప్రోత్సాహింపగోరుచు హెబ్రీ పత్రిక రచయిత వ్రాసాడు (హెబ్రీయులకు 10:25; NIV). ఆదిమ క్రైస్తవులు వారములోని మొదటి దినమున కూడుకొనుచుండిరి గనుక - ఈ వాస్తవము నిజమని క్రొత్త నిబంధన మరియు ఇతర చారిత్రాత్మక రచనల చేత నిరూపింపబడినది హెబ్రీ పత్రికలో పేర్కొనబడిన సమావేశము నిశ్చయముగా ఇదే అయి యుండినది. ప్రేరేపింపబడిన ఈ రచయిత తన చదువరులు ప్రభువు దినాన సంఘముతో కూడుకొనుచుండు వాడుకను విడిచిపెట్టకూడదని ఆశించాడు.

“మనుష్యకుమారుడు” (12:8)

యేసునకు అతి తరుచుగా వాడబడుచుండిన బిరుదు, “మనుష్యకుమారుడు,” క్రొత్త నిబంధనలో ఎనుబది పర్యాయములు ప్రయోగింపబడినది; గనుక ఏవో కొన్ని సందర్భములు మినహాయిస్తే, దానిని తరుచుగా ఉపయోగించినది క్రీస్తే. తనకు తానే “దేవుని కుమారుడు” అను బిరుదును ఎన్నుకొనుటకు ఆయనకు సర్వహక్కులుండినవి, కానీ

ఆయన “మనుష్యకుమారుడు” అను బిరుదునే ఇష్టపడినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. యేసు ఈ పదజాలమును ప్రయోగించిన ప్రతీసారి, ఆయన ఆయనను గూర్చినదే ఒక ప్రాముఖ్యమైన ప్రకటన చేయుచుండెనని ఇది సూచించుచున్నట్లు అగుపించుచున్నది. ఒక ప్రక్క ఇది ఆయన యొక్క సంపూర్ణ మానవత్వమును ఉద్ఘాటించి చెప్పుచున్నది. మరొక ప్రక్క ఇది ఆయన యొక్క విమోచనాత్మకమును సాధికారపూర్వకమునైన మహాత్కార్యమును నొక్కి వక్కాణించుచున్నది. ఆయన అధికారము మన సంక్షేమము నిమిత్తము ఉపయోగింపబడునట్లు మనకు ఆయనతో ఉండవలసిన ఒక సరైన సంబంధము లోనికి మనలను తెచ్చుటకు ఆయన మానవులమైన మనతో సంబంధము కలిగియుండునట్లు దేవుడు మానవుడయ్యాడు.

సూచనలు

¹Douglas R. A. Hare, *Matthew*, Interpretation (Louisville: John Knox Press, 1993), 130.
²Mishnah *Shabbath* 7.2. ³David Hill, *The Gospel of Matthew*, The New Century Bible Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1972), 210. ⁴“త్యాగపూరితమైన సేవ సబ్బాతును రద్దుచేయుచున్నది” (Talmud *Shabbath* 132b). ⁵Hare, 132. ⁶J. W. McGarvey, *The New Testament Commentary*, vol. 1, *Matthew and Mark* (N.p., 1875; reprint, Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d.), 104. ⁷Ibid., 105. ⁸Talmud *Shabbath* 128b; *Baba Metzia* 32b చూడు. కుమ్రాన్ సమాజము మరి ఎక్కువ నిక్కచ్చిగా నుండినదని మృత సముద్ర వ్రాత ప్రతులు చుట్టలు బయలుపరచుచున్నవి: “సబ్బాతు దినమున తన బిడ్డకు జన్మనిచ్చుచుండు ఒక జంతువుకు సహితము ఎవడును తోడ్పడకూడదు. ఒకవేళ అది ఒక గుంటలోనికి పడిపోయినట్లయితే, వాడు దానిని సబ్బాతు దినమున పైకి తీయకూడదు ... కానీ ఒక మనిషి నీళ్లలోగాని నిప్పులో గాని పడిపోయినట్లయితే, వానిని ఒక నిచ్చైన లేదా తాడు లేదా (ఇందుకు ఉపయోగపడు ఏదో ఒక) ఉపకరణము యొక్క సహాయముతో బయటికి తీయవలెను” (*Damascus Rule* 11.13, 14, 16, 17). ⁹“ప్రాణాపాయము గూర్చి సందేహమును లేవదీయు ఏ విషయమైనను సబ్బాతు నిషేధములను రద్దుచేయును” (Mishnah *Yoma* 8.6). ¹⁰Mishnah *Shabbath* 18.3.

¹¹ఉదా॥ సబ్బాతు దినమున విరిగిన ఎముకను దాని యధాస్థానములో సరిపెట్టుట సహితము చట్టవిరుద్ధమైనదై యుండినది. (Mishnah *Shabbath* 22.6.) ¹²Ibid., 18.3-19.5. ¹³Pliny *Letters* 10.96; Justin Martyr *Apology* 1.67; Clement of Alexandria *Miscellanies* 6.14; *The Instructor* 3.11.